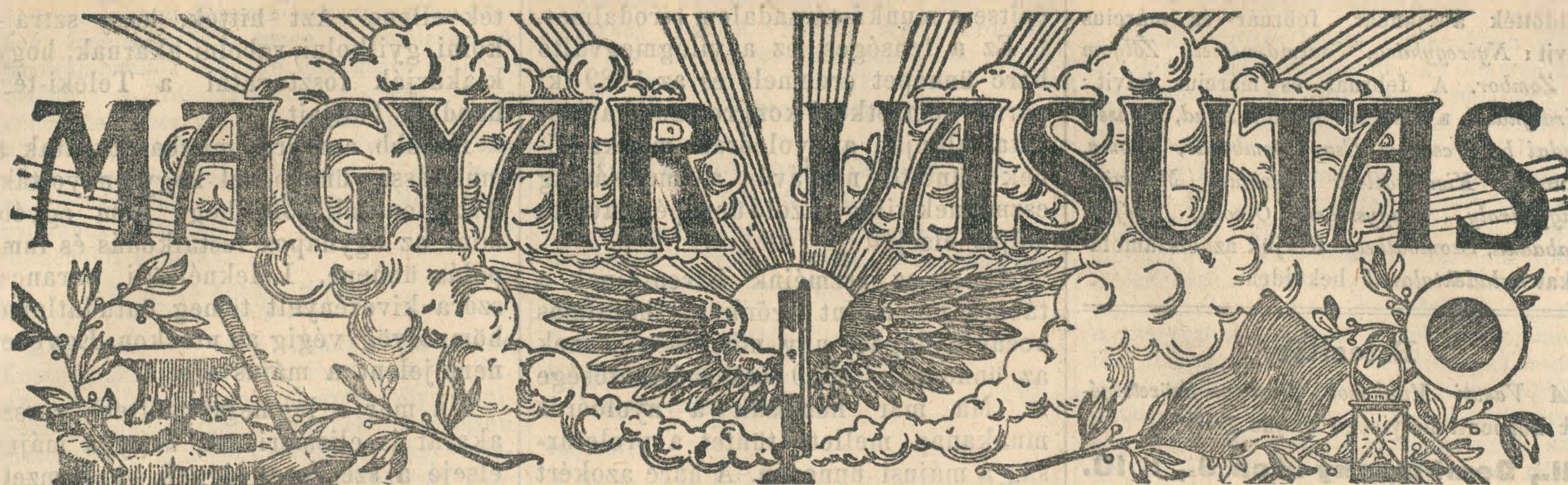

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., I. em. 10,
ahová minden levél és küldemény címezendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — — — 40 (—,80 kor.) | Félévre — — — — — 2.40 (4.80 kor.)
Negyedévre — — — — — 1.20 (2.40 „) | Egyes szám — — — — — .10 (—,20 „)
A Szövetség tagjai díjtanul kapják.

Vasutasok! Munkások!

A kizsákmányolt, szenvedő és nyomorgó munkásságnak ünnepe leszén! Május elseje a világ proletárjainak ünnepe!

Ezt a napot minden öntudatos vasutas-proletárnak is meg kell ünnepelnie.

E napon minden munkás ünnepel és tüntet. A budapesti és környékbeli vasutasok résztvesznek az összmunkásság

tüntető felvonulásában.

A vasutasok fél 2 órakor gyülekeznek a József főherceg-szálló (Baross-tér 2. sz.) előtt. Innen csatlakoznak az összmunkásság menetéhez. A Hermina-ut 55. szám alatti „Diogenes hordójához” címzett vendéglőben zene-, dal- és szavalattal egybekötött **májusi ünnepély** tartatik.

Vasutasok, családotól ott legyetek!

Belépődíj nincs.

Májusi jelvény mindenkire kötelező!

Az országos szervező bizottság.

A MUNKA ÜNNEPÉN.

Írta: FARKAS ANTAL.

Szerszámodat dobd a sarokba,
Állítsd meg mind a gépeket!
Töröld le verejtékedet
S jöjj ünnepelni, bus rabszolga!

Tiéd e nap, mig valamennyi
A gyaré, meg a templomé —
Az nyúz, ez butit. Birod-é
Terhüket egy napra letenni?

Ember-állatnak hittek eddig
Ki csak igába születtett,
Ki nem érdemel ünnepet,
Ki türi, ha vérét eresztik...

Mutasd meg, hogyha táborodban
Az öntudat világra gyúl:
Mit eddig öntudatlanul
Épített, az mind összeroppan.

Mutasd meg, hogy a munka minden,
Ami erőt, hatalmat ad,
Hogy ez a leghatalmasabb,
Hogy ez az alkotó, az isten.

S ennek ne légyen ünnepnapja?
Ennek ne légyen temploma?
Ennek ne áldozzon soha
Egy napot milliónyi papja?

Fel az ünnepre, dalra büszkén,
Hadd lássa templom, lássa gyár,
Hogy ünnepel a proletár
Robotja szennyét letörülván.

Ki a szabadba, hol az erdő
Mélyén a tavasz szendereg...
Riassza fel éneketek,
A világszabadságról zengő.

Kiáltásatok a barlangokba
A forradalmunk szent dalát,
Mely minden zugot hasson át,
Hol él egy nyomorult rabszolga.

Jog és szabadság italából
E napon mámort igyatok!
Erősítétek magatok'
Tüzzel, mely forradalmat ápol.

Ha visszatértek műhelyekbe,
A föld alá és szerteszét:
A munka e nagy ünnepét
Proletár soha ne feledje!

S ha majd megint ünnepre szólít
Szavunk, köszöntse ragyogó
Tavasz és piros lobogó
A proletárok szabad millióit!

Az elszámolásokat eddig még be nem küldötték a január, február és március havit: *Nyíregyháza, Szatmárnémeti, Zólyom és Zombor*. A február és március havit: *Királyháza, a március havit: Arad, Brassó, Budai helyi csoport, Csap, Dombóvár, Gyoma, Hatvan, Kisujszállás, Mezőtúr, Munkács, Nagykároly, Nagyszeben, Orsova, Siófok, Szabadka, Szombathely*. Kérjük az elszámolásokat haladéktalanul beküldeni.

Értesítés.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi helyisége május 1-től

VII., Dembinszky-utca 6., I. 10. alatt lesz. A szövetséget érintő mindennemű küldemény május 1-től kezdve ide címzendő.

Figyelem, munkástársak!

Május 1-től kezdve a

MAGYAR VASUTAS

szerkesztősége és kiadóhivatala VII., Dembinszky-utca 6., I. em. 15. sz. alatt lesz.

Ugyanez a címe a Vasuti munkások országos szervező bizottságának is.

Május elseje.

Az egyházi és világi hatalom, a babona, a bigottság annyi sok ünnepet fabrikált már a maga dicsőségére, mondvacsinált szentjeinek a tiszteletere, hogy fele is elég volna. Az alázatosság, az öntudatlan szokás, a lelketlen, sivár ceremóniák hívságos cafrangjaiban fetrengenek a képzelt bálványok előtt ezeken az ünnepeken, végig taposván az emberméltóság hófehér köntösén.

Mennyivel más, mennyivel magasztosabb, mennyivel öntudatosabb a munkásság világünnepé! Egy nap a három és félszáznál több napból, amelyet nem egyházi, nem világi hatalom, nem babona és nem önimádó gőg parancsolt az emberekre, hanem amely a világ proletárjainak szolidáris érzetében fogamzott meg, nőtt nagygyá, olyan erős, olyan hatalmas májusfává, amelynek gyökerei átnyulnak a nemzetek szűk határain, átnyulnak az Óceánokon és egymásba fonódásukkal jelképezik a világ proletárságának testvériségét, a nemzetközi összetartozandóságnak szétörhetetlen láncát.

A mai társadalomnak lenézett, megtaposott és elnyomott rétege, a munkásság, ünnepet teremtett önmagának, világra szóló ünnepet, amely a munka ünnepe, amely a nemzetközi összetartozandóság testvéries érzetének az ünnepe. A szervezkedés, az öntudatra ébredés talajában nőtt nagygyá, hatalmas ez az ünnep, amelynek jelentősége a világ proletárságának nemzetközi hatalmát emeli ki.

Ez a hatalom az, amely felvette a harcot a tőke nemzetközi hatalmával. Ez a hatalom az, amely erős öklökkel, izmos karokkal, a szervezetség súlyos buzogányával döngeti az osztálytársadalom kapuját, hogy bevehesse a várat, lerombolja a penész-

lepte bástyákat és a romokon felépítse a munkástársadalom birodalmát.

Ez a fenséges, ez a világmegváltó harc ünnepet érdemelt és az 1889-iki párisi nemzetközi kongresszus határozata alapján a nyolcórás munkaidőnek tüntető napjává, a munkásság eszméinek világgraszoló ünnepévé avatta május elsejét.

Amint az eszméink harcosainak a tábora nő, amint erőnknek hatalmas oceánja dagad, úgy nőtt meg ennek az ünnepnek 1889 óta a jelentősége is. Ma már nemcsak a nyolcórás munkanap mellett tüntet a proletárság a májusi ünnepen. A harc azokért az eszközökért folyik, amelyeknek segítségével hamarabb megvalósulhat a nyolcórás munkanap eszméje is.

Magyarország proletárságának ünnepén a nyolcórás munkanap kérdése nem az egyedüli, amelyért tüntetnünk, amelyeket követelnünk kell. Az osztálytársadalom elleni harcunk két csataterén folyik, a politika és a gazdaság terén. Az előbbi most élesebb, közelebbi harc. Ebben kell megszerezni azokat a fegyvereket, amelyekkel gazdasági harcunkat a diadal koszorújával fogjuk övezni. Ilyen fegyver az általános, egyenlő és titkos választójog.

Ma, amikor a reakció lidércei ülnek a munkásság liberális törekvéseinek a mellén, ma, amikor a nemzetiszinre mázolt középkori lovagok munkásgyűlölő politikájának a féktelenkedései a legszemérméletlenebb módon korbácsolják fel a türelmet vesztett elégtelenséget, ma a kizsákmányolt proletariátus, a jogokért harcoló munkásság világünnepén kétszeres és félelmetes erővel kell demonstrálnunk azt, hogy a reakciós törekvések meg fognak törni a szervezett munkásság erején és a háromszinű középkori lovagok rabszolga-tenyésztő vállalkozása csődöt fog mondani az öntudatra ébredt munkásság hatalmán.

Nekünk, vasuti munkásságnak, ezer okunk van arra, hogy ünnepeljünk május elsején. Nem az elkeseredés, nem a jogaink kijátszása vezet a világ munkásságának zászlaja alá bennünket, hanem az öntudat. Tudjuk, hogy kenyérért és jogért vívott harcunkban győzelmet csupán szervezetségünknek ereje biztosítja.

Öntudatunk és szervezetségünk demonstrációja lesz a május elseji ünnep!

A magyar vasuti munkásság a magyar proletariátus legelső májusi ünnepét is megülte. 1890-ben már az államvasutak műhelyének proletárjai ott voltak a munkásság soraiban akkor, midőn felfegyverkezett rendőrök és szuronyos katonaság között az államhatalom és a burzsoázia sápadt remegése mellett ünnevelték május elsejét. A szolnoki vasuti műhely munkásai tizenhét évvel ezelőtt táviratban üdvözltek a budapesti munkásság ünnepét.

Pedig micsoda idők voltak ezek!

Az államhatalom, a burzsoázia félelmetes és rablósándéku csőcseléket látott az első májusi ünnepségen részt-

vevő munkásságban. Felfegyverkeztek ellene. Azt hitték, hogy sztrájkolni, gyilkolni, rabolni akarnak, hogy kiakarják fosztogatni a Teleki-téri handlék boltjait.

Később annyira megbarátkoztak a munkásság ünnepével, hogy gunyolták. Azt mondták róla, hogy nem egyéb, mint az egynapos lustálkodás és lumpolás ünnepe. Léleknélküli parancsszóra kivezényelt tömeg öntudatlanul hömpölyög végig az utcákon. Egyebet nem jelent a május elseje.

Ma már a legmegrögzöttebb rosszakarát is elismeri azt, hogy a május elseje a szervezetségnek, a nemzetközi szolidaritásnak, az öntudatnak magasztos ünnepe, amely demonstratív külsőségeiben is egy-egy hadüzenet a mai osztálytársadalomnak és a nemzetközi tőke hatalmának.

Nekünk is van izenni valónk, vasutas testvérek! Le hát a szerszámmal május elsején, gyerünk el mindnyájan és ünnepeljünk!

A magyar szervezett vasuti munkásság köszönti e napon az egész világ szervezett proletariátusát és üdvözlí a világot megváltó társadalmi eszméket, amelyeknek jegyében megindult harcok zászlaja alá sorakozik, hogy küzdve küzdjön mindnyája egyért és egy mindnyájáért és bizva bízzék annak a nagy álomnak a megvalósulásában, melyről a proletárköltő azt mondja:

De nem is álom!

A vérem liktet, a szívem se hallgat,

A lelkem is érzi a forradalmat...

Mindegyre látom,

Zászló lobog, a tábor egyre nő,

Vörös hajnallal ébred a jövő!...

SZEMLE.

A hazugságok láncolata.

A szentkoronás szövetség központi vezetősége országos ülést tartott vasárnap és hétfőn Budapesten. Összejött vagy harmadfélszáz jöltáplált uriember és veszekedett egymással, közben tapsolt szakállórgróf elnökének.

Szóra sem volna érdemes a szentkoronásoknak a marakodása a koncért, ha nem volna kötelességünk figyelmeztetni a vasutasokat. Röviden rámutatunk tehát a gyűlés 3 legfontosabb eseményére:

1. Gróf Batthyány Tivadar a fizetésrendezésről tett ígéretét letagadta. Védte a kormányt, amely rutul megszegte ígéreteit. Végül kijelentette, hogy ismeri a fizetésrendezést, de nem mondja meg, miben áll. Várjanak a vasutasok még néhány hétig türelemmel, majd csak meglesz.

2. Az ügyészek marakodtak egymással. Bakonyi Samu 4000 koronás állást „szavaztatott” meg magának.

3. A nyomdájukról kisült, hogy használhatatlan portéka, de azért megszavaztak Abarbanell Salamon „nyomdavezetőnek” 1600 korona évi tiszteletdíjat.

Dolgozni nem dolgoztak semmit. De a szentkoronás birkák nyugodtan türik, hogy grófok és politikusok, meg vasutas lakájaik kedvtükre nyirbálják őket!

Kossuth-nadrág.

A hazánkbeli Kossuth-kultusz minden időben megteremté a maga gyümölcsét. A Kossuth-bankók emléke dicsőséges időkhöz fűződik. A Kossuth-kalap viselése az elnyomatás keserves napjaiban éppen olyan tilos dolog volt, mint a Bánffy-korszakban a piros nyakkendő, a nemzetközi szolidaritás jelvényének a viselése, a „Népszava” nyilvános olvasása. A hatvanas években felcsendült a nóta:

„Majd hoz Kossuth tisztát,
Túrr Pista meg puskát...”

Hej, ezek az idők elmúltak. Ma is van Kossuthunk, de őt csak Ferencnek hívják. Az ő nevét nem igen enlegetik olyan dolgokkal kapcsolatban, amelyek a nemzeti dicsőséggel, a népszabadsággal vagy valamely értékesebb szociális alkotással kapcsolatban volnának. Az igaz, volt már *Kossuth-vászon* a világon. De ezzel is becsapták a magyart, mert a tulipános portéka komisz cseh gyártmány volt. A *Kossuth-rum* is csak arra való, hogy butuljon tőle, aki megissza. Mi van még? A *Kossuth-szakáll* nem a Ferencé. Neki még Kossuth-szakállja sincs. Ma a Kossuth-szakállt holmi *Sümegei Vilmosok* hordják.

No, ujabban keletkezett a *Kossuth-nadrág*. Ebben sincs köszönet. A Kossuth-nadrág hasonlatos valami a macska-nadrághoz, ami mindenre jó, csak arra nem, hogy viseljük.

A Kossuth-nadrág valódi koalíciós termék, ami a vasutasok számára teremtett. A nyugati pályaudvaron az altisztek a napokban kapták meg az u. n. nyári nadrágot, ami azelőtt becsületes posztó-nadrág vala a régebbi átkos kormányok idejében. Mi lett ebből a becsületes jószágból most, a tulipán-kormány idején? Mit adott Kossuth Ferenc az ő vasutasainak posztónadrág helyett? Komisz, u. n. „parkét”-ből készült nadrágot, amit az elkeseredett vasutak humora rögtön elnevezett *Kossuth-nadrág*-nak és — *visszatartotta*.

Ebből a nadrághistóriából sokat tanulhatunk a vasutasok. De tanulhat ám belőle Kossuth Ferenc ur is. Sokkal többet, mint amennyit egy Kossuth-nadrág ér.

Lélekvásár.

Olvasóink még emlékezhetnek jól ama rendeletre, amelyben a Máv. tudatja a főnökségekkel, hogy „a kereskedelemügyi miniszter ur ó nagyméltósága a személyzet iránt ápoltt meleg rokonszenvéből folyó intencióinak megfelelően” gyorsan és hathatósan óhajt a szegény szerencsétlenül járt vasutasokon segíteni.

Mi óva intettünk mindenkit attól és intünk még ma is, hogy a Máv-val baleset esetén csak szóba is álljon. Ott vannak a szövetségi ügyészek ezek útján tessék a Mávot perelni, különben úgy járhat az illető, amiként *Sefcsik Ferenc* kiségitő fékező, aki szolgálatközben mind a két lábát elvesztette. **Es végkifejteléig alott a Máv. 100, azaz egyszáz koronát.**

Az erről szóló nyugtát különben teljes egészében ide iktatjuk.

Nyugta

100, azaz egyszáz koronáról, amely összeget alulírott a m. kir. államvasutak balparti üzletvezető-ségétől. dr. Goldschmied Mór fogalmazó kezeiből az 1905. évi július hó 10. napján Kiskundorozsma állomáson tolatás közben szenvedett balesetéből származott minden károm és igényem teljes és végleges kiegyenlítésére hiány nélkül felvettem. Egersz mind kijelentem, hogy ezen összeggel a fenti balesetből származott minden károm, igényem, teljes és végleges kiegyenlítést nyert, s hogy ezenfelül többé sem a magyar királyi államvasutak, sem pedig annak közegei ellen, sem az 1874. XVIII. t.-cikk, sem más törvény, vagy törvényes joggyakorlat alapján semmiféle igényt sem érvényesítek, de sőt talán vélt igényem és jogaimról egyszer s mindenkorra kifejezetten lemondok. Minek hiteléül, jelen nyugtát, miután az 1874. évi XVIII. t.-cikk határozmányaira és az azokra alapítható jogaimra kitanítottam, alulírott tanuk előtt, azok egyike által történt felolvasás, megmagyarázás s az összeg lefizetése után helybenhagyólag aláírtam. Kelt Cegléden, 1905. december 1-én. Sefcsik Ferenc kiségitő fékező. Előttünk, mint tanuk előtt: Lamos Sándor kezelő altiszt, Kis Ignác, v. málházó.

Száz korona két lábért.

Kossuth Ferenc lábait csak a csuz, meg köszvény bántja, hanem száz koronánál több áru Indra-szeszt kenetetett már rájuk. Ugy ám, szegény Sefcsik Ferenc, miért nem lettél — kereskedelemügyi miniszter!

Horvát pályamunkások bérmozgalma.

A körös-károlyvárosi vonal pályafentartási munkásai helyzetük javítása érdekében kérvényt nyújtottak be a zágrábi osztálymérnökséghez.

A következő választ kapták:

Magyar királyi államvasutak.

Zágrábi osztálymérnökség.

447/1907.

A körös-károlyvárosi vonal pályafentartási munkásainak.

A körös-károlyvárosi vonal pályafentartási munkásai folyó év március hóban kérvényt terjesztettek be, mely az üzletvezetőség rendeletei értelmében elintézt nyert:

A kérvény a) pontjára, mely a bérre vonatkozik:

1. Felnőtt, jó munkabíró munkás nyári bére felvétele alkalmával 1.80 kor.

Napibéres mozgóór, előmunkás és munkások, akik 3 évnél hosszabb ideig állandóan kifogástalan szolgálatot teljesítettek, a jelenleg élvezett nyári bér 20 fillérrel emelendő, az állandóan 6 évnél hosszabb idő óta szolgálóknál a napibér 40 fillérrel emelendő.

Az erre vonatkozó mellékelt munkástáblázatban az illetők felemelt bére be van jegyezve.

Ideiglenesen dolgozó munkások béremelésben nem részesítendő, hanem a körös-károlyvárosi vonalra megállapított alapbér mellett a nyári idényben 1.80 koronával számolandók el.

A nyári idény minden év március hó 26-ától szeptember hó 26-áig terjed.

Magától értetődik, hogy, miután a bérfelemelés a nyári napszám alapján állapított meg, az év szeptember 26-ától március 26-ika közti időben a napszám megfelelően leszállítandó lesz.

A kérvény b) pontjára, mely a munkaidőre vonatkozik:

2. A munkaidő nyáron reggel 6 órától este 6 óráig terjed.

Reggelizésre a délelőtti folyamán 1/2 órai, ebédelésre 1 1/2 órai szünet engedélyeztetik.

A kérvény c) pontjára, mely utazási kedvezményekre és szabadságra vonatkozik:

Minden munkás, aki három évig megszakítás nélkül dolgozik, kaphat a maga részére szabadjegyet, feleségeik és kiskoru, szülői ellátás alatt álló gyermekei részére pedig feláru utazásra jogosító igazolványokat.

3. Szorgalmas, különösen régebben alkalmazott és teljesen kifogástalanul szolgálatot teljesítő munkások különös méltánylást érdemlő esetekben 1—8 napig terjedő szabadságot kaphatnak, esetleg a napibér élvezete mellett is.

Zágráb, 1907. április 11-én.

Zágrábi osztálymérnökség:

(Aláírás olvashatatlan.)

Látnivaló, hogy ezek az engedmények nagyon csekély méretűek. A napibér kisebb, mint a Déli vasutnál a kezdőbér. A munkaidő is tulhosszu. Az évi szabadságnál csak *esetleg* adják meg a napibért, amivel egész egyszerűen *meghamisítják* a kereskedelmi miniszternek idevonatkozó rendeletét.

Az érdekelt pályamunkások nem is találták a választ kielégítőnek és e hónap 16-án egytől-egyig *sztrájkba léptek*.

A bérharc sorsáról lapunk zártáig nem kaptunk értesítést.

Munkásválasztmányok az osztrák államvasutakon.

Jelentős újítás lépett a napokban életbe az osztrák államvasutakon. Az államvasutak igazgatósága a szolgálat érdekében helyénvalónak találta, hogy oly kérdésekben, melyek a személyzet általános érdekeit közvetlenül érintik, az igazgatóság és az alkalmazottak között szorosabb kapcsolatot teremtsen. Ezzel azt akarják elérni, hogy különösen a szociális irányú intézkedések lehetőleg az alkalmazottak jogos kívánságainak megfelelőek legyenek. A szervezett vasutasok köréből már ismételt felhangzott óhajt teljesített az osztrák vasuti miniszter, amikor egyelőre ideiglenes hatálylyal és az állandó személyzet részére az egyes államvasuti igazgatóságok székhelyén *személyügyi bizottságokat*, a miniszteriumban pedig *központi bizottságot* alakított. A napibéres munkásszemélyzet érdekében pedig a nagyobb üzemtelepeken helyi *munkásválasztmányok* foglalkoznak alakulni, melyeknek később szintén lesz egy központi szerve a miniszteriumban. Az államvasuti igazgatóságok már megkapták a felhívást, hogy a bizottságokba és választmányokba való választások iránt intézkedjenek.

A személyügyi bizottságok és a munkásválasztmányok tagjait a vasutasok szabadon, titkos szavazással választják. Mőgöttük pedig, mint állandó támaszuk és erejüknek állandó forrása, ott áll az öntudatos vasutasszervezet, amelynek immár 60.000 tagja van, köztük felerészben munkás és felerészben kinevezett.

Osztrák testvéreinknek egyik legfontosabb kívánsága ime teljesült. De hogyan állunk ebben a tekintetben Magyarországon?

Szervezetünk — mint ismeretes — megalkulása óta követeli a munkásválasztmányok intézményének a meghonosítását a magyarországi vasutak összes vonalain. Benne volt ez a követelés abban az emlékiratban is, amelyet szervezetünk annak idején Vörös László kereskedelemügyi miniszterhez intézett.

Vörös László 1905. augusztus 30-án keltezett rendeletében a következőket felelte a kívánságra:

A munkásválasztmányok intézményét *igen üdvösnek*, a munkaadók és munkások közötti viszony szabályozására kiválóan alkalmasnak tartom. Evégből *kötelezőleg kívánom ez intézményt meghonosítani*, amit csak az ipartörvény módosítása képesen tehetek, minek során *alkalmaztatni fog ez az intézmény a m. kir. államvasutak összes műhelyeiben*.

Vörös László, a hazaáruló és törvénytelen miniszter tehát igen üdvösnek találta a munkásválasztmányokat és megígérte, hogy kötelezőleg fogja ezt az intézményt meghonosítani. De Vörös László megbukott és helyét *Kossuth Ferenc* foglalta el, a nemzeti uralom főtámasza. Kossuth Ferenc pedig másként gondolkodik a munkásválasztmányokról, amint azt 1907. február 7-én kelt és a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez intézett leiratában ki is fejtette a következő szavakkal:

A bizalmiférfaik, illetőleg a *munkásválasztmány* intézményét, mint *feleslegest*, *meghonosítandónak nem tartom*. Semmi szükség nincs arra, hogy a munkásokat a feljebbvalók előtt bizalmiférfaik képviseljék.

Amit a darabont miniszter megígért, azt a becses vívmányt a nagy nemzeti miniszter kiűtötte a vasuti munkások kezéből. A nagynevű kegyelmes ur feleslegesnek tartja, mintha bizony a vasuti munkások az ő véleményétől tennék függővé, hogy mi áll érdekükben és mi nem.

Kossuth Ferenc ő excellenciája különben, amióta miniszter, nagyon szereti Bécsot és buzgón plántálja át Magyarországra a bécsi utasításokat. Talán most, hogy az osztrák

államvasutakon behozták a munkásválasztmányokat, a nemzeti miniszter sem fogtőle annyira idegenkedni. Hiszen nála ajánlásszámba megy az, amit az osztrákok jónak találnak.

De ne feledje el azt sem ő kegyelmesége, hogy a Déli vasut szintén meghonosította magyarországi vonalain is a bizalmiférfirendszert. Igaz, hogy nem önként, hanem a délivasutasok erélyes fellépése következtében. De ha csak ez az erélyes fellépés kell, azon könnyen lehet segíteni. *Amit a délivasutasok tudtak, meg tudják azt tenni az államvasutasok is!*

Három év után.

(r.) 1904. év április hó 20-án a koalíció mostani urainak őszinte ujjongása és a vasutasok igazi megdöbbenése mellett megálltak a vasutak széles Magyarországon. A sztrájk 19-én este tört ki ugyan, de a vonatok még 20-án mozogtak. Délre azután megállt minden és megalakult a 13-as békéltető bizottság. A napi sajtó koalíciós része — mert már akkor is koaláltak — ádáz dühvel támadta a kormányt, őt okolván minden bajért és nyíltan izgatta a vasutasokat a legszélsőbb ellenállásra. Előljárt a „Független Magyarország“, akinek minden sora a legvadabb lázítás volt azokban a szomorú napokban és ma, három év után nem átalja egy ugynevezett szociológus elmefuttatásban az akkori vezéreket lepocskondiázni. Hát furcsa olvasmány is az ilyen megvásárolt és háromszorosan lepauszálzott nyomtatvány. A multak bűneit csak személyes árulással lehet expiálni.

A vasutasok akkori „barátai“: Polónyi, Batthyány Tivadar és társai megakadályozták a kormány képviselőjének, Vörös László államtitkárnak, békére irányuló fáradozásait, sajtójuk és fanatizált ügynökeik a legvégső ellentállásra izgattak, mert nem a vasutasok érdeke, hanem a kormány megbuktatása lebegett szemeik előtt. Ekkor lett Batthyány Tivadar gróf patentírozott vasutasbarát, bár nevével soha semmiféle segélyakciónál nem találkozunk, még a Vázsonyi által kezdeményezett Bánffy-féle, a felfüggesztett vasutasokat segélyező bizottság névsorában sem. De a szakálla ott lengett mindenütt, ahol tiznél több vasutas összefűtt és már 1904. év nyarán hirdette, a hirhedt vasutas-perek és elnyomatás idején, hogy a vasutasok sorsán javítani fognak, ha egyszer ők kertilnek kormányra.

Nincs szándékunkban az utolsó három év politikai komédiáit leírni. A vasutasok koalíciók lettek. Persze a kinevezettekéből. A munkásokból meg szocialisták. Az 1904. év tavaszán nem volt Magyarországon ötven szocialista vasuti munkás, ma nyíltan vallja magát huszonötezer annak és bátran hozzájuk számítható még vagy tízezer altiszt és szolga.

Nem szomorkodunk ezen, sőt örvendünk, hogy a vasutasok tudatosan szervezkedtek, csak a dologban az a legkomikusabb, hogy ez a „hazátlanság“ akkor terjedt el óriási erővel a vasutasok között, midőn egy éve már a „nagy“ és „hazafias“ kormány áll az ország élén és Kossuth Ferenc, Stettina szerint „nagy“ miniszter a vasutasok legfőbb gondozója. Ez az alakulás Batthyány Tivadar szakállörgróf egyedüli műve és ezért a vasutasok köszönettel tartoznak neki.

A tisztviselő urakat, úgy látszik, eléri a nemezis, választottak maguknak atyai gondviselőt a szakállas gróf képében, nem tudtak saját lábukon járni, főur pártfogó kellett nekik, most talán tanulnak a saját lábukon.

A vasutasok között egyáltalán nyomott a hangulat. Nem lesz kitörés. Hiába a sok csendőrendelet. Vasutas-sztrájk nem lesz többé az országban. Elég szomorú és intő példa a nagy vasuti és a tavalyi villamos vasutas sztrájk. És itt van ellentétül a Déli vasutasok győzelme, mely megmutatta az igazi harcmodort.

A vasuti munkásságot nem is lehetne ma sem sztrájkba ugratni. Hiába a sok provokáció, hogy azután kis erőszak árán kibujjanak azon írásba foglalt kötelezettség alól. A vasuti munkások bérmozgalma automatice fejlődik és meg fog valósulni, mert van bennük szívósság és fegyelmesség.

Hogy mily csekély összegről van azonban szó, mely előtt Kossuth és renegát alteregoja, Szterényi, elzárják fülüket, álljon itt e rövid felállítás, átlag 18%-os béremelésről van szó.

9.000	műhelymunkás á 50 fillér naponta (1 évre a javítás 182.50 korona)	1,642.500 K.
9.000	műhelymunkás 60 % akkord fenti összeg után	985.500 K.
18.500	állomási és forgalmi munkás, 40 fill. naponta (1 évre javítás 146 K.)	2,628.000 K.
	Az éjjeli munkára eső többlet 10 %	263.000 K.
12.000	pályamunkás á 30 fillér naponta	1,314.000 K.
	Összesen	6,833.000 K.

Ehez jön még az állomási napibéres személyzet pótdíjának javítása és a pályamunkások állandósítására fordítandó két millió korona, tehát 39,000 ember fizetésének rendezésére ma elég körülbelül 9 millió korona.

Ez a vasutasbarát kormány azonban 25 egész 30 millióról beszél, ezzel csinál ellenszolgát, hogy a munkások jogos bérmozgalmát a közvélemény előtt diszkreditálja. De szemfényvesztéssel azonban mostanáig csak a kinevezett vasutasok között lehetett boldogulni — ma már ott sem — a munkások ma már nem memorandumoznak, nem is járnak küldöttségekbe, hanem csendben és öntudatosan szervezkednek.

A konzum közgyűlése.

A Máv. alkalmazottak fogyasztási szövetkezetének ezidei közgyűlése vasárnap, e hónap 21-én délelőtt folyt le a Máv. gépgyár éttermében. A közgyűlésen ezuttal kisebb számban vettek részt a konzum tagjai, mint a megelőző két közgyűlésen. Ami érthető is, mert most nem volt hár, nem vonult fel két-három szervezett párt a gyűlésre és az izzó hangulat hiánya természetesen a tagok részvételét is csökkentette.

Teljes szolidaritás, béke és egyetértés nyilvánult meg ezen a közgyűlésen. De azért — és ezt dicsőreleg kell kiemelnünk — bírálat is elég hangzott el a közgyűlésen. Jóakaratu, őszinte, de fentartás nélküli bírálat. Amilyen távol állott a közgyűlés a rosszakaratu támadásoktól, épp olyan távol állott egyuttal a gondolatnélküli fejbőlintástól is. Akik észrevételeket tettek és kritikát gyakoroltak, megkapták az őszinte felvilágosítást, mire a közgyűlés egyhangúlag megadta az igazgatóságnak a felmentvényt és az új igazgatósági tagokat egyhangúsággal határos szótöbbséggel választotta meg. A közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Petz Antal elnök megnyitja a közgyűlést és beterjeszti az évi jelentést. A jelentéshez elsőnek Schwartz József kalauz szólott hozzá, aki alapos bírálatába bocsátkozott a jelentésnek. Kifogásolja a jelentés rövidségét. Szerinte sok hiányzik a jelentésből, aminek benne kellene lennie. Egyes lapokban olyan hírek jelentek meg, mintha a konzum hitele megingott volna. Ellenkonzumokat alakítottak a szentkoronások. Kötelezése lett volna az igazgatóságnak a tagokat a jelentésben megnyugtani. A konzum által elért eredményeket sem tartja kielégítőknak. Többet

is lehetett volna elérni. Az előirányzatot túllépte az igazgatóság. Sok és folyton emelkedik az igazgatási költség. A leírásokra nézve kér felvilágosítást. Felemlíti, hogy a felügyelő bizottság elnöke, Komlós Manó István nem tett eleget vállalt kötelezettségének, mert a Tulipánszövetségnél titkárságot kapott. Még a közgyűlésre sem jött el. Erről is felvilágosítást kér.

Két indítványt nyújt be:

1. Ahol árudája van a szövetkezetnek, ott legalább félénként tartsanak taggyűlést. Így a tagok elmondhatnak panaszait és kívánságait s elejét vennék a zugolódásnak.

2. Töröljék el a részjegyek kamatozását általában és ehelyett adjanak a fogyasztás után nagyobb visszatérítést. Vásárló tagokra van szükség és nem olyanokra, akik fejőstehénnek nézik a konzumot.

Petz elnök: Türelemmel hallgatta a felszólalót; sokban igazat is ad neki, de mint elnöknek kötelessége a törvényes formákat betartani. Kéri tehát a felszólalót, hogy indítványát a napirend negyedik pontjánál ismétlje meg.

Két jelentéktelen felszólalás után

Kendefi főfelügyelő beszél és gyakran alap nélkül való fejtegetéseivel nagy zajt és ellentmondást provokál. Védelmébe vette az igazgatóság legrégibb tagjait, akiket már két év előtt kibuktatott a közgyűlés. Kifogásolja, hogy a konzum a Máv.-tól csak önköltségű szállítást kap. Követelni kellett volna teljesen önköltséges szállítást. A visszatérítés eltörlését követeli, vagy legalább is öt százalékra emeljék a részjegyek kamatozását. Az igazgatósági tagok számát pedig szállítsák le tízre. Helyteleníti a tiszteletdíjakat. Ilyen jóléti intézményt ingyen kellene szolgálni. Kifogásolja a nyereség- és veszteség-számítást.

Elnök: Tessék konkrét javaslatot tenni, esetleg, hogy a felmentvényt ne adják meg.

Kendefi: Ezt ő nem akarja, csak az igazgatóság figyelmébe ajánlja az elmondottakat.

Palaics Gyula (Debrecen): Kifogásolja, hogy a debreceni árudában egyes cikkek drágábbak, mint a központban. Az áru nem minden cikkben tud az ottani üzletekkel versenyezni, amelyek 3 százalék kasszaskontót is adnak. Ha így megy tovább a dolog, a debreceniek beolvadnak az Általános Fogyasztási Szövetkezetbe.

Stern Fülöp (Budapest) Kendefi felszólalására reflektál és azt sok irányban helyreigazítja.

Agh János (Debrecen) kijelenti, hogy ha már olyan árakat fizettet a szövetkezet, mint a kereskedők, legalább jobb minőségű árukat adjanak.

Oesterreicher Lipót (Temesvár) csatlakozik Palaics fejtegetéseéhez.

Verbics Béla főmérnök, aki minden közgyűlésen a bírálók között található, ezuttal is felszólal. A taggyűlések tartását ajánlja az igazgatóságnak, mint azt az Általános Fogy. Szövetkezet teszi, melynek ő szintén tagja. Szociális szempontból bírálja a szövetkezet múlt évi jelentését. Az alkalmazottak fizetésjavítását helyesli. A díjtalan működést lehetetlennek tartja, sőt még kevesli a nyújtott tiszteletdíjakat.

A bíráló felszólalásokra az igazgatóság nevében

Margulit Kálmán felel részletes alaposággal és általános helyeslés közepette. A taggyűlések tartását ő is helyesli és az igazgatóság már foglalkozott is az eszmével. Az igazgatási költségek évtized óta emelkedtek, ami egészen természetes. Az igazgatóság is azon van, hogy a Konzumban a demokrácia jusson kifejezésre. A leírások a kereskedelmi törvény utasításai értelmében történtek. Egyenként veszi sorra Margulit az összes kifogásokat és valamennyire kielégítő választ ad.

A jelentést a közgyűlés erre tudomásul veszi és a felügyelő bizottság jelentésének Kiss Miklós jegyző által történt felolvasása után a felmentvényt az igazgatóságnak egy-

hangulag megadja, ugyisintén egyhangulag elfogadták a nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági javaslatot.

A jövő évi előirányzatot Schwartz József indítványára tételenként tárgyalják. Az egyes tételeknél élénk vita kerekedett, főleg az alkalmazottak fizetésénél és a drágasági pótlékánál.

Schwartz indítványozza, hogy a fizetés-javitást és pótlékot a személyzettel egyetértve kell megállapítani.

Margulit: Folytak tárgyalások a személyzettel, de oly kívánságok merültek fel, amelyek a Konzum jelenlegi helyzetében nem teljesíthetők.

Verbirs Béla: Az újévi jutalmak és pótlék helyett azt ajánlja, hogy az alkalmazottak szolgálati idejük szerint a nyereségben részesedjenek. Kollektív szerződést kell kötni az alkalmazottakkal. A panaszok a kiszolgálás ellen szűnnek.

Gelencsér az előirányzatot nem fogadja el.

Fábán (gépgyár) azt ajánlja, hogy ter-
Konzum. termeljen is. A agok oktatása és nevelése érdekében is kell tenni valamit.

Palaics az újévi jutalomra nézve kér felvilágosítást. Kovács igazgatósági tag megadja a felvilágosítást. *Margulit* részletesen válaszol a felszólalásokra.

Az előirányzatot többek felszólalása után elfogadják, amivel az indítványok elesnek.

Következett ezután 10 igazgatósági, 3 felügyelő választmányi rendes és 3 póttag választása.

A leadott közel 4000 szavazat közül csak 30—40 forgácsolódott el, a többi a következő listára egyesült:

Az igazgatóság tagjai lettek: *Bauer* Endre (k. p. u.), *Garai* Armin (északi főműhely), *Körmives* István (Istvántelki főműhely), *Lovass* János (északi főműhely), *Ladányi* Mihály (Máv. gépgyár), *Molnár* Kálmán ellenőr (ny. p. u.), *M. Kovács* János ellenőr (jobb. u. v.), *Stir* Antal (Istvántelki főműhely), *Strobl* Jenő (Istvántelki főműhely) és *Újvári* Henrik (északi főműhely).

A felügyelő választmány rendes tagjai lettek: *Antal* Géza mérnök (Istvántelki főműhely), *Pásztty* Kálmán bádógos (k. p. u. kocsiműhely) és *Skrabák* József hivatalnok (északi főműhely).

Póttagok lettek: *László* Sándor hivatalnok (északi főműhely), *Farkas* Lázár géplakatos és *Antal* Ferenc esztergályos (Istvántelki főműhely).

A választás eredményének kihirdetése után *Petz* elnök néhány lelkes szóval be-
rekesztette a közgyűlést.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasúti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 76—01.

A helyicsoportok közleményei.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük azon összes tagjainkat, akik tagsági járulékaikkal hátralékban vannak, alapszabályszerű kötelezettségeiknek tegyenek eleget. Ellenkező esetben kénytelen a vezetőség az elmaradt tagokat a taglétszámból törölni.

A központi vezetőség.

Az istvántelki helyicsoport vezetősége értesíti a t. tagtársakat, hogy az április havi taggyűlés folyó hó 27-én, szombaton, tartatik meg.

Továbbá a könyvtári órák a jövőben nem szerdán, hanem minden csütörtökön tartatnak. Együttal értesítjük a t. tagtársakat, hogy a folytatolagos felolvasások minden héten szerdán tartatnak. Kérjük a t. tagtársakat, hogy a felolvasásokat minél nagyobb számmal látogassák.

A Máv. gépgyári helyicsoport vasárnap, e hó 28-án, d. e. 9 órakor taggyűlést tart az Orczi-ut 47. szám alatti Melicher-féle vendéglőben.

A debreceni helyicsoport hivatalos helyiségét 1907 május hó 1-től Gróf Degenfeld-tér 2. sz. alól Nap-utca 16. sz. alá helyezi át, melyről a tagtársak értesítetnek.

A vezetőség.

A pécsi helyicsoport elnökét további intézkedésig Reinisch József helyettesíti. Lakik Tavasz-utca 4. szám alatt.

A kolozsvári helyicsoport vezetősége lemondott. Ezen ügyből kifolyólag a helyicsoport folyó hó 28-án, az „Összhang-egylet” helyiségében (Ferenc József-ut 63) d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgya az új vezetőség megválasztása lesz. A napirend fontosságát tekintve, kérjük a helyicsoport tagjait, hogy teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

A petrozsényi helyicsoport helyiségében, Grauszám Károly-féle vendéglőben, április hó 29-én taggyűlést, május hó 13-án pedig vezetőségi gyűlést tart.

A kispesti helyicsoport 1907. évi május hó 5-én taggyűlést tart. *Erkölcsei kötelessége minden tagtársnak a gyűlésen megjelenni.*

A taggyűlések minden hó első vasárnapján, d. u. 3 órakor a „Munkás-Körben”, Kispeszt, Üllői-ut 125. sz. alatt tartatnak.

A ceglédi helyicsoport pénteken, május 3-án, este 6 órakor a Kaszás-féle vendéglőben, Rakóczi-ut 45. szám taggyűlést tart.

A mezőturi helyicsoport e hó 28-án taggyűlést tart, amelyen egy ellenőrt, jegyzőt és pénztárost is kell választani. Minden tagtárs eljöjjön.

Az érsekújvári helyicsoport tagjainak e hó 30-án, este 8 órakor, *Faber Oszkár* Budapestről felolvasást tart az „Arany oroszán”-szálló disztermében. Vendégeket szívesen látnak.

Az abonyi befizetőhely tagjai május 5-én d. u. 3 órakor, az általános munkáskörben értekezletet tartanak.

A bercel-cserői helyi csoportot e hó 28-án, d. u. 3 órakor alakítjuk meg.

A jászberényi helyicsoport május hó 5-én, délután 3 órakor taggyűlést tart. Az összes szaktársak ott legyenek.

A komáromi befizetőhely május hó 5-én, délután 3 órakor, a Bodics-féle vendéglőben (Gyár-utca 7) értekezletet tart, amelyen a belépni szándékozók is beiratkozhatnak.

A ruttkai helyicsoport könyvtára tetemesen megszaporodott, amennyiben 60 kötet új mű szerzettetett be, ezenkívül pedig *Gajdacs* Gyula, *Noviczky* Bertalan, *Maichel* Károly és *Kirschner* Kornél szép számu és értékes könyvet ajándékoztak, miért is az adakozóknak ezuton fejezi ki köszönetét a helyicsoport.

A budai helyicsoport folyó hó 27-én, szombaton, taggyűlést tart. Az összes tagtársakat felszólítja a vezetőség, hogy megjelenni aziveskedjenek. A csoport jegyzőjét további intézkedésig *Nikolicza Mátyás* II. jegyző helyettesíti.

A rákoskereszturi helyicsoport saját helyiségében (Pesti-utca 2. sz.) május hó 5-én, könyvtára javára, díjtekézzel egybekötött mulatságot tart. Tekintve a célt, ezuton kéri a tagtársak szíves támogatását.

Az aradi helyicsoport folyó hó 30-án taggyűlést tart, amelynek napirendjén az elnökválasztás is szerepel. Minden vasárnap d. u. 4 órakor az egyleti helyiségben (Nagyvárad-utca 5) felolvasás lesz.

A rákoskereszturi helyicsoport május 1-én, d. u. 3 órakor felolvasást tart május elsejének jelentőségéről.

Az érmihályfalvai helyicsoport vezetősége kéri a tagtársakat, hogy tagkönyvecskéiket a vezetőségi órák alatt (vasárnap) mutassák be. Aki személyesen nem tehetné, az jutassa valami egyéb utonmódon a vezetőséghez.

Figyelem szegediek! Vasárnap délelőtt 10 órakor, a „Japán” kávéházban

természettudományi előadás lesz. Előadó: dr. Hollós József.

Helyicsoportunk folyó hó 21-iki taggyűlése elhatározta, hogy a taggyűléseket ezen-
tul minden hó első vasárnapján délután 3 órakor tartja. E határozat következtében május hó 5-én taggyűlést tartunk, melyre a munkástársak tömeges megjelenését kéri a vezetőség. Ugyancsak a taggyűlés meg-
bizta a vezetőséget, hogy magánhelyiséget béreljen, minnek elég is lett téve. Helyiségünk tehát május hó 1-től kezdve a Feketesas-utcai „Hétválasztó” épületben lesz, hol minden taggyűlést és felolvasást tartunk.

Tisztelt munkástársak! Miután magánhelyiségünk van és így nem leszünk kitéve semminemű háborgatásnak, mint a korcsma-helyiségben, nem kerül költségbe a megjelenés, tehát sokkal egyszerűbb a tagok érintkezése, mint eddig volt.

Ezután tehát minden szerdán este 8 órakor a helyiségünkben tudományos előadás lesz, mely előadások a munkástársak tudását gyarapítani lesz hivatva. Kérjük tehát a munkástársakat, hogy kitűzött célunk elérése és az elmulasztottak pótlása miatt az előadásokat mindenki látogassa, hogy tudásunkkal megszerezzük mindazt, amire szükségünk van.

Szeged—Rókuson a tagdíj beszédésével a következők vannak megbizva: III. oszt. esztergályosoknál Virág János, kovácsoknál Gábor Imre, IV. oszt. lakatosoknál Prunkl János, napszámosoknál Kiss János, V. oszt. lakatosoknál Ócsi Géza, asztalos Remes Sándor, fényező, mázoló és napszámos Sándor János, bádógos és kárpitos Hégen János, szertár Király Ferenc, pályamunkásoknál Katona Ferenc. A tagdíj beszédése a műhely kijáratánál történik. Alsóvároson a régiiek és a pályamunkásoknál Vass Ferenc.

Gyűlési tudósítás.

Lapunk 16. számában az István-telki főműhely munkásainak gyűléséről szóló tudósítás ki-
egészítésére közöljük a következőket:

A vasúti munkások *istvántelki szervező bizottsága* f. hó 13-án, este fél 7 órakor, a Kransz-féle vendéglő udvarán mindenféle tekintetben igen jól sikerült nyilvános gyűlést rendezett.

Egybehívók nevében a gyűlést Stir Antal nyitotta meg. Ajánlatára elnöknek Fellner Bélát, jegyzőnek pedig Antal Ferenc elvtársakat választották meg. Az első szónok Cservenka Miklós, a műhelyből kiűldözött munkástársunk volt. A szervezkedés kezdetleges, uttörő munkájára emlékeztetett vissza, amikor rendszabályozásokkal akarták mozgalmunkat letiporni. És mi történt? A rendszabályozások után kezdett szervezetünk hatalmas és rohamos fejlődésnek indulni. Amikor Farkas Izor elvtársunkat elbocsajtották, akkor az egész erejével dolgozhatott szervezetünk érdekében. És így a rendszabályozással csak szervezetünk föllendülését mozdították elő. A darabont kormány negadta a szövetségünk alapszabályait, adott a szövetség vezetőinek szabadságot a munka elintézésére, adott szabadjegyet a szövetség érdekében... De jött a „nagy kormány”. A vasutasok nagy részét ama remény töltötte be, hogy „új korak” kezd virradni rájuk is, hogy lesz fizetésrendezés, lesz szabadság és lesz munkajólét. Azonban egészen másként történt minden és bekövetkezett a nagy csalódás, a nagy kiábrándulás. A 48-as kormány ígért fizetés-javitást, ígért egy földet, hazát, jogot; de az ígért csak ígért maradt. És mit kaptunk mindezen ígértetések helyett? Kaptunk egy csomó titkos és nem titkos rendeletet, amelyekkel megakarták bilincselni kezeinket. Megvonták tőlünk a szabadságot, szabadjegyet. Egy csomó rendszabályozással és fenyegetéssel akarják szétrájkba kergetni a munkásokat. Mindig mesterségesebben és mesterségesebben izgatnak a *főigazgatók* és ránk fogják, hogy mi izgatunk. Hallatlan az a terror, melylyel a felsőbbség a munkásokkal szemben eljár.

Azt szeretnék a vasut kisebb-nagyobb basái, hogy a vasutasokat szétrájkba keressék, de erről az él-
vezetről előre is *le kell* nekik mondanunk; mert mi nem fogunk a mannlicherrek elé állni hirtelen, hanem egy szervezett és osztálytudatos tömeggel fogjuk megvívni a nyomor esatáját.

Végül szól a saját kiűldöztetéséről.

Annak idején, a Déli vasut alkalmazottai érdekében összehívott tanácskozáisra őt is kiküldték. Mint ilyennek szabadságot kellett kérnie felettes főnökétől. Ez, nem tudván, mit tegyen, felküldte őt a műhelyfőnökéhez. Küldözték Pontiusból Pilá-

tusig. Ismételten fentjárt mindenütt, de mindenütt zárt ajtókra talált. Nem mondták, hogy mehet tárgyalásra, de azt sem, hogy nem szabad. Azonban ő mégis elment, mert az összes déli vasutasok érdeke úgy kívánta és emiatt megígérték: *ő 4 koronára, egyben jelezték, hogy szabadságot többé semmi körülmények között nem kap és ha kimarad, nyomban elbocsátják.*

A 4 korona büntetést szóló tudomásul *nem vette* és mivel neki szabadságra többször van a szervezet érdekében szüksége és mivel ezt tőle egyszerűen elsikkasztották, ennek alapján, mielőtt őt elbocsátották volna néhány nap múlva, ezt ő megelőzte és inkább maga megy. Azzal végzi szavait, hogy a vasuti munkás nemcsak türelmes, nemcsak csendes tud lenni, de tud harcolni is. De majd azt nem a „fensőbbiség” fogja megmondani, hogy mikor lesz a csendből harc az egész vonalak mentén... (Szavait hosszantartó éljenzés követte.)

Utána *Tarcai Lajos* elvtárs mély nemzetgazdasági irányban fejtegette az összmunkásság jogos követelését.

Az egész világ munkásairól beszél, akik valamennyien a kizsákmányolók hatalmában vannak. A munkások dolgoznak, teremtenek, a kiváltságosok pedig élködnek, élvezik a munka gyümölcseit.

Az egész országot elárasztotta Kossuth Ferenc (óriási láрма, abeug, le vele, Kossuth-rumot neki, inda-szeszt neki!) pauszálás korrupciókkal. Ha a kormány tovább őrzi a család politikáját... (a rendőrtiszt figyelmezteti az elnököt, hogy intse a szónokot, különben feloszlatja a gyűlést. Oriási láрма támad erre. Halljuk a szónokot! Végre az elnök csendet teremt és a szónok folytathatja megszokott beszédét.) Tovább fejtegeti szónok a tulipános kormány garázdálkodásait. Szavait azzal végzi: e harcot nem az igaztók, hanem a kor fejlődése hozza magával. Nemzetköziség lesz az új Messiás, amely megváltja a világot és ennek győzni kell.

Ezután Kiss Miklós emelkedett szólásra. A vasuti munkások üldöztetése hozott ide bennünket. Nem a szövetség igazat, hanem a rendeletek. Ha a szövetség tényleg igaztolt volna, be nem tartotta volna alapszabályait, a miniszter régen feloszlatta volna. Ha az a munkás műhelyen, vagy szolgálaton kívül jogait gyakorolja, akkor rendszabályozzák. A puská visszafelé fog elsülni. Ha a miniszter eljött volna ide erre a gyűlésre és látta volna a hangulatot, akkor már holnap levonná a konzekvenciákat. A rendőrspiclik működése éppen beleillik ebbe a mai tulipános érába. Mi nem kezdünk táncolni, majd mi fogunk muzsikálni és majd ők fognak táncot járni! Ha a kormány taktikázik, majd mi is tudunk szolgálni nekik taktikával. (Élénk éljenzés és taps.)

Garai Armin kért szót. A tulipános kormány elhozta ide az ángliásokat, de nem a nyomor fanyait mutatta meg nekik, hanem a hatalmasok kaszinóit. Elhozták ide az angolokat, hogy elhitesse velük és azt a hirt vigyék haza, hogy milyen boldogság van itt Magyarországon és hogy micsoda jó sorsuk van itt a munkásoknak. Telik Magyarországon vígan pauszálásra, puskatusra, csak a munkásoknak: coki.

Ezután Farkas Izor munkástársat kívánta a gyűlés hallani. Farkas elvtárs visszaemlékezik arra az időkre, amikor még alig voltak összeköttetések. Akkor is, azóta is voltak és vannak rendszabályozások. És mindezek dacára mindig szaporodunk, mindig többen és többen sorakoznak lobogónk alá. (Szavait éljenzés követte.)

Ezután elfogadták a mult számunkban, már ismertetett határozati javaslatot.

Hajrá!

Jól mondtuk multkor: ez a rovat nem kerülhet le a napirendről.

Minden héten egy sereg olyan galád csintevést kell itt megörökítenünk, amely jellemző a magyarországi állapotokra.

Mi a hibát ezen a téren nem az apró sinbetyárokból, a szolgálalkú szolgabírákban keressük, mert: *„fejénél bűdösödik a hal”.*

Odafenn kioktatják az urakat, hogyan és mit hazudjanak össze, hogy a szervezkedni akaró munkásság elé gátakat állítsanak ez által.

Hetek óta folyik ez a harc és ma még egyetlenegy sikert sem képesek felmutatni a kormány és a Máv. Vak eszközei, a minden egyéni és gyűlekezési szabadságnak fittyet hányó fogdmegek és munkásnyuzók.

De ha sikerük nincsen is eddig, azért mégis minden ilyen „munkásbarát érzelmű” zsarnok kiáll a porondra, felveszi a „nemes versenyt” a maga fajtájabeli urakkal, köpi erősen a markát s váltig be szeretné bizonyítani, hogy ő *legény a talpán*.

Megengedjük, hogy *szolgálati felsőbbségük* előnyt biztosít számukra.

Ha a „főnök ur” *aranykráglója* felesillan, akkor még a fű is reszket. Hát még ha a főnök ur ráparancsol a munkásaira, hogy a

munkás-szövetségből mind *„kitörülközzék”,* mert hát... izé... baj lesz!

Hogy mi ez a baj?...

Hát aki a vasutat ismeri, az tudja, hogy a főnök ur *senkit* a világért el nem bocsát azért, mert a vasuti munkások szövetségének a tagja. Azonban el lehet bocsátani valakit ezer másféle ok miatt. És igazán *merő véletlen*, hogy az illető *véletlenül* szervezett munkás is.

És most alázattal kérdezni bátorokunk, nem érzik-e a tisztelt főnök urak, akik a munkásaikat ezen a téren *terrorizálják*, hogy *alávaló, nyomorult módon* cselekszenek akkor, amikor szolgálati főnökségüket ilyen célra használják fel?

Sőt ha jogilag nézzük a dolgot, ez némiképpen a zsarolás ismérveit is magán hordja.

Mi eleve tudjuk, hogy az *ilyen* főnökök nem szoktak lelkiismeretükkel számolni. Azért is indokolt, ha egyikről-másikról e hasábokon emlékszünk meg, hogy némi-képpen észhez térjenek. Az eddigi eseteken kívül sorát éjthetjük ma a *hátvani raktár-főnök* agyarkodásának, *aki megtiltotta munkásainak, hogy a csoport helyiségét látogassák*. Ennél vakmerőbb stiklit még egy kollégája sem követett el. Hol itt a személyes szabadság?

És hogy hol a gyűlekezési szabadság, erre az ország főkonstáblerja és ennek kreaturái adhatnák meg a választ.

Mert például a kiskunfélegyházai főnöknek meg sem kellene tiltani, hogy alantasai a helyiesoport helyiségeit ne merjék látogatni.

Kiskunfélegyházán elvégzi a főnökök munkáját maga a hatóság. *Ennek a csoportnak a szétférése, ha eddig nem sikerült, úgy ezennel sem fog sikerülni.*

A csoport 10 hó előtt alakult. És ma már vagy négyszer *„nem vették tudomásul”* a megalakulást azért, mert van egy belügyminiszeri rendelet, amely a *munkás-szövetségek jogait* tépázza.

Hát ha a kiskunfélegyházai polgármester tudatlan, úgy ne éreztesse ezt a vasutasokkal. Ez a 122.000/906. sz. rendelet a vasuti munkások országos szövetségére *nem* vonatkozik.

Nem pedig azért, mert a szövetség alapszabályait nem a *belügy*, hanem a *kereskedelmiügyi miniszter* hagyta jóvá és a szövetség ez utóbbi ellenőrzése alatt áll.

De eltekintve ettől, az idézet rendeletet minden munkás-szövetségnek elküldte a belügyminiszter, csupán (és nagyon logikusan) az ő fennhatósága alatt *nem álló* vasuti munkások országos szövetségének *nem*.

De nem küldötte meg a belügyminiszter azt a rendeletet sem, amely szerint a fenti rendelet alapján az alapszabályok módosítandók volnának.

Minden kétségen kívül áll tehát, hogy a kiskunfélegyházai helyiesoportnak megalakulását tudomásul venni *kötelessége* volna a polgármesternek.

Ha eddig nem tette, hát előbb-utóbb mégis megteszi. Meglátjuk, ki unja meg előbb. A munkások a csoportalakítást, vagy pedig a polgármester ur a végzések — aláírását. Egyetlen egy mentő körülmény szólhat csupán a félegyházai polgármester mellett és ez az, hogy maga a székes-főváros tanácsa sem volt okosabb nálánál. A budapest-rákosi helyiesoport alakulását a tanács nem vette tudomásul. Hogy miért, azt meg sem indokolta. Valószínűleg azért, mert a megalakulás bejelentése nem volt nemzeti-szinű papirosra Kossuth-tollal írva. Ezt a böles végzést különben is megfellebeztük a belügyminiszterhez. Ha az egek is ugyanígy, úgy erre is megjön a válasz Andrassy valamelyik — utódjától.

Addig pedig a vasuti munkások egy hatalmas lépéssel előbbre lesznek. A mesterséges gátakat a tenger erejével elmosás és jaj annak, ami a hullámoknak útjába akad...

Szentkoronás lovagok garázdálkodása.

(F.) Az ország minden részéből halom-szám érkeznek panaszos levelek hozzánk, melyek élénk világot vetnek azon egyének lelkiületére, kik, mint a szentkoronás szövetség apostolai, a legnagyobb cinizmussal használják fel állásukat, befolyásukat arra, hogy az alárendelt alkalmazottakat és munkásokat a legnagyobb terrorizmus kifejtésével kényszerítsék a szövetségünkől való kilépésre.

Az üldözés, anyagi tönkretetésnek újabb és újabb eszközeinek alkalmazása terén méltó társai lehetnek az emberiség történelméből ismert fenevadaknak, a spanyol inkvizitoroknak, a spanyol csizma, az olajba főzés és az autodafék rendezőinek. Amint nem indította meg azokat az egyén szenvedése, családok szerencsétlensége, épp úgy hidegen hagyja emezeket is.

Hogy milyen eszközöket használnak egyedüli céljuk, szervezetünk tönkretételére, kiragadunk a sok közül egyet.

Zágrábban valóságos szent szövetséget alkottak a műhelyben dolgozó szervezett munkások tönkretételére. E szent konzorciumnak tagjai: az V-ik osztály főnöke, Pataki ur, továbbá Hajnal és Pártos művezetők. Ezek az urak valóságos irtóhadjáratot indítottak a vezetőségi tagok ellen. Mesterségesen visszafertázták őket a munkájukban; ha bemennek a csoportvezetők munkát kérni, különféle ürügyekkel kiküldik őket. „Most nem érek rá, jöjjön később.” „Majd holnap lesz csak időm.” Az anyag-kivételezésnél ugyanígy járnak el, azután az így mesterséges uton munkájukban visszatartott munkástársainkról hamis jelentést tesznek a főnöknel, hogy az illetők azért nem haladnak munkájukkal, mert a szervezet ügyeit intézik a műhelyben. Azonkívül folyton spiciliskednek és a legcsekélyebb hibát, melyet a szervezett munkások munkáján felfedeznek, rögtön, kaján örömmel szívükben, jelentik be a műhelyfőnöknel. Jellemző ezen urakra, hogy például Pártos ur, a nagy „hazafi”, aki évek óta szavalja márc. 15-én a „Talpra magyar, hi a haza!”-t, amidőn egy, a szervezkedés miatt elbocsátott munkás érdekében nála lépéseket tettek, kijelentette, hogy ha a műhelyfőnök visszavenné is, ő mindent elkövetne, hogy az illető ne kapjon újra munkát. Mindezt persze a hazaszeretet érzése diktálja nékie.

Hajnal művezető jellemzésére csak annyit, hogy minden gonoszság, melyet elkövetnek szervezetünk tagjaival szemben, az ő agyában születik meg. Hogy miképp keressen orvoslást egy munkás ott, ahol ilyen szent szövetség garázdálkodik, egy, az igazságot nem kutató főnök alatt, annak csak Kossuth Ferenc lenne tán a megmondhatója, mert egyedül az ő reakciós rendeletei szabadították rá a munkásságra ezeket a legényeket.

De nemcsak a mi szervezetünk tagjait kezelik ilyen eszközökkel, Fanatikus munkásgyűlöletükben még a saját vezetésük alatt álló szent korona szövetség munkástagjait sem kimélik. Ime itt a példa: Tokay asztalos, aki a szent korona szövetségnek buzgó tagja volt, tulfeszített munka következtében sérvet kapott. Két hónapig feküdt a budapesti klinikán az operáció következtében. Természetes, hogy a súlyos betegségből felépült munkás képtelen volt a nehezebb munka végzésére és ezért a főnökéhez fordult, hogy olyan csoportba ossza be, mely nem végez nehéz munkát. A műhelyfőnök ezt meg is ígérte, azonban a szent szövetség feje, Pataky osztályfőnök, beosztotta teherkocsi csoportba. Hiába fordult orvoslásért a műhelyfőnökhöz, egyik a másikhoz utasította, míg végre nagy utánjárás után kiírták az osztálytáblára, hogy melyik csoportvezető hajlandó őt elfogadni. Azonban Pataky ur kijelentette, hogy nem nyugszik addig, míg ki nem pusztul a műhelyből.

Hová forduljon a vérig sértett, elkesere-

dett munkásság panaszával akkor, amidőn nemcsak az alacsonyabb műveltségű művezetője veti magát az üldözöttre, hanem azt látja, hogy akitől védelmet kellene kapnia, az együtt dorbézol éjjeleken át azokkal, akik a munkásság halálos ellenségei. Amidőn azt látja, hogy közvetlen főnöke, akinek meg kellene őriznie a szolgálatmegkivánta önállóságát, kedvenc művezetőit átölve, tanácskozik velük az irodában naponta, hogy a sorra került szervezett munkást milyen eszközökkel tegyék tönkre.

Beh, szép a demokráciának ez a külső megnyilvánulása, különösen ha ez a munkásság elleni harcban nyer kifejezést!

De mi az igen tisztelt igazgatóságot másodizben kérjük: vajjon a vasuti szolgálatnak nem esik-e a rovására az, amidőn egy, a munkások fölé rendelt egyén éjjeleken át együtt mulat — szinte kihívóan — a munkásság ellenségeiként viselkedő művezetőkkel? Bent a szolgálatban pedig ugyancsak együtt főzik a terveket, osztályfőnök a művezetőt átölve, hogy miképp tegyenek tönkre becsületes munkásokat, s azok családjait! Ha az igazgatóságnak ehez nincs szava, úgy tudatában vagyunk annak, hogy odafenn, a magas szférákban, a munkásságnak még ádázabb gyűlölői vannak.

SZERVEZETI ÜGYEK.

Mindazok, kik a vasuti munkások májusi ünnepélyén résztvenni szándékoznak, tartoznak a *májusi jelvényt* megvenni, amelynek ára darabonként 20 fillér. Kapható a bizalmi-ferfiaknál, valamint a kiadóhivatalban.

Felszólítjuk mindazokat, kik átvették a „Magyar Vasutas” zsebnaptárát, hogy haladéktalanul számoljanak le és a megmaradt példányokat küldjék vissza a kiadóhivatalba, amely május 1-től kezdve *Dembinszky-utca 6., I. em. 15. sz.* alatt lesz.

SINBETYÁRSÁG.

Akasztófavirág. Három héttel ezelőtt alakult meg az érmihályfalvai helyi csoport és 14 nappal később 2 munkástársunkat elbocsátotta az osztálymérnökség, mert *szervezkedni mertek*. A besugó aljas szerepét Némethi Ferenc pályafelügyező vállalta magára.

Hogy a hős tettet némiképpen megjutalmazzuk, megkíséréljük a szervezett vasutasokkal Némethi Fráncit közelebből is megismertetni.

Némethi Fránci maga is proletár, ha érzésben nem is, de pénz dolgában az. Soha sincs pénze, ilyenkor kölcsönöket vesz fel alárendeltjeitől.

Egyik munkásától, *J. Kovács Lajostól* egyizben 40, másizben 10 koronát kért kölcsön, sohavisszanemfizetésre. Kovács munkástárs 3 év óta minden elsején 1–2 forintot adogatott Némethi Fráncinak, most hogy nem adogatott egy darab idő óta, hát elbocsátotta őt.

Máthé György egyizben 23 koronát, másizben 10 koronát adott a pályafelügyezőnek, mire egyszerre munkát kapott, amint a pályafelügyező ur szellemesen, de elég érteően megjegyezte:

„Ha ti adtok, én is adok.”

Papp György váltóór fiának nem akart munkát adni a pályafelügyező ur, mert: *a fiu gyenge még*. Pár nap múlva vitt a fiu egy malacot a pályafelügyező urnak, mire már elég erős lett a munkára.

A pályafelügyező fia gyakornokoskodott és munkás gyanánt számíttatott el.

Máthé Györgytől egy szabadjegyért 10 koronát kapott, csak ily esetben volt hajlandó a 3 évnél régebben szolgáló munkások számára a kedvezményeket megadni.

Hát ilyen embernek a szavára bocsátották el azt a két derék munkástársunkat, akik már 3–4 év óta szolgálják a Mávot és akiknek egyedüli bűnük, hogy *szervezkedni mertek!*

Mit fog az igazgatóság most Némethi ural tenni?

Ha csak egy parányi igazságszeretet él az igazgatóságban, úgy Némethi urnak *ki kell tenni a szűrőt*. De egyuttal követeljük az általa kiüldözött munkásoknak a visszahelyezését.

Meglátjuk mit tesz az igazgatóság!

A műhelyi napszámások és segéd munkások fizetésjavítása.

Az „*atyai jóindulat*” Máv. nem feledkeztet meg a napszámásokról és a műhelyi segéd munkásokról sem.

Hasonlóan az állomási vontatási, *pályafentartási* és anyagkezelési munkások bérviszonyainak rendezéséhez szabályozták a fizetéseket.

Eszerint a műhelyi napszámások és segéd munkásoknak a felvételnél megállapított napibére — *kifogástalan szolgálatátétel után* — három évenként 20 fillérrel emelhető, mindaddig, amíg a budapesti és fiumei műhelyekben 4 korona 40 fillért ér el. Ennél magasabb napszámot tehát Budapesten és Fiumében nem élvezhetnek az említett munkások. Az összes többi önálló- és alműhelyekben a fizetés maximuma 4 kor. a főműhelyekben 3 kor. 60 fillér.

Hát ezt a maximumot megállapítani, bizony jó adag naivságra volt szükség.

Elvégre ennek már azért sem lehet gyakorlati értéke, mert ha tekintetbe vesszük a mai legnagyobb fizetést ezen a téren, úgy eltelik 21 esztendő, anig az a munkás, akinek ma 3 korona napibére van, eléri a 4 kor. 40 fill. maximumot.

Már pedig ezt a maximumot ennyi időre kitolni valóban felesleges munkaidő volt. Mi bizony tudjuk, hogy nem csak ez a megállapított maximum, hanem sok más is változást fog szenvedni 21 év alatt az igazgatóság palotájában.

Fontosabb lett volna megállapítani a *bérmínimumot*.

Ezt a kérdést az igazgatóság nem akarta megoldani, hát jön idő, hogy meg *kell* oldania.

Március 26-ikától kezdve a műhelyi napszámások és segéd munkások közül azok, akik három év óta állandóan dolgoznak, 20 fillér, akik legalább 6 év óta dolgoznak egyhuzamban, 40 fillér napi béremelésre tarthatnak igényt. Akik még nincsenek 3 év óta szolgálatban, azoknak akkor emelik a fizetését, amikor a három évet elérték.

Azon munkások pedig, akik 3–6 év óta szolgálnak, csupán 20 fillér javítást élveznek azonnal és a további 20 fillért csak ha már a hatodik év is letelt.

Sovány vigasz ez a „rendezés”.

Jó volna, ha az illetékes körök megkérdéznék az illetőket, miként vannak a javítással megelégedve?

Mi a magunk részéről meg vagyunk győződve, hogy köszönő levelet ezért a *nagylelkűségéért* még aligha kapott a Máv.

LEVELEZÉS.

Keleti pályaudvar fűtőház. A mozdonyfűtők helyzete oly gyalázatos ebben a fűtőházban, amelynek méltó párját csak keresve-kutatva lehetne találni. Dacára annak, hogy a legnehezebb szolgálatban van osztályrészük, ezért mégsem részesülnek a legcsekélyebb elismerésben sem fárasztó munkájukért. Sőt oly vérlázító kegyetlenség nyilvánul meg a fűtőházfőnök cselékedeteiben, amely a végsőig fokozza az elcsigázott emberek elkeseredését.

Amíg más fűtőházakban a napibér 2.20–2.40 kor., addig itt nálunk 2 koronában lett megállapítva. Fokozza elkeseredésünket főnökünk embertelen eljárása, aki a nehéz szolgálat folytán megbetegedett fűtőket, felépülésük után sorra elbocsátja. Most is egyik kartársunkat, aki szolgálatban sérve kapott, felgyógyulása után elbocsátotta a főnök ur.

A minden oldalról velünk szemben tanúsított bánásmód szintén ok arra, hogy az

igazgatóság sürgősen intézkedjen, hogy sérelmeink orvosoltassanak. A napibér-emelést pedig egyformán terjessze ki az igazgatóság valamennyi fővárosi fűtőház személyzetére.

Elég nyomoruságos ugyis a helyzetünk, ha nem rövidítenek meg bennünket. A tolatásnál alig keresünk pár fillérrel többet, mint a napibérünk. Ha betegség átka alatt nyögünk, akkor meg a nyomoruság beköltözik hozzánk és állandó otthonra talál nálunk.

Mily igazságtalan az, hogy ilyen nyomorba jutott fűtőt, a főnök ur könyörtelenül kiadja a szolgálatból. Kérjük az igazgatóságot, sürgősen intézkedjen, hogy a főnökünk önkénykedésének határ szabassék.

A keleti fűtőház mozdonyfűtője.

Aradról írják, hogy **Drahoczki József** művezető sehogyan sem bírta elnézni a munkások szervezkedését, úgy hogy machinációjára révén az aradcsanádi vasutasokat elbocsátással fenyegették. Az idevonatkozó rendeletet azonban nagy bölcsen még idejékorán visszazsitták.

A várt eredmény tehát, hogy a munkások megijedve kilépnek a szövetségből, sem hogy kenyerüket veszítsék, *nem vált be*. Ehelyett éppen ellenkezőleg oly tömegesen irakoztak be a még szervezetlenül az aradi helyi csoportba, hogy ma már alig van egy-két talpnyaló. Azzal tehát, hogy a fekete táblára kiírta az igazgatóság, hogy aki 15-ig ki nem lép a szövetségből, el lesz bocsátva, éppen a munkásság málmára hajtotta a vizet. Követendő példaképpen szolgálhat az eset „*odafenn*”.

Szerkesztői üzenet.

Vizsgáló lakatosok. Arad—Szolnok—Petrozsény. Ismerjük az önök súlyos szolgálatát, azonban várjuk meg az ankétan elhangzott, nagyhangú ígéretnek beváltásának idejét. Addig is szervezkedjenek, mi el vagyunk készülve, de önöknek sem szabad tétlenül tölteni a még; rendelkezésre álló rövid időt.

Keleti fűtőházi mozdonyfűtők. Önök még mindig Janszkihez fordulnak panaszaiikkal, holott az ankét régen beszüntette bohózatba illő áldásos működését. Janszki önöket még mindig az ankétalig vigasztalja, hogy majd ott szerez orvoslást a bajaikra. Kérdezzék meg Janszkit, hogy tudott-e akkor tenni valamit az önök érdekében, mikor feljárt abba a díszes társaságba. Nem-e nullázták önöket épp úgy ki, mint az összes vasuti munkásokat. Céltudatos szervezkedés, ez fog az önök nyomoruságán enyhíteni.

Little György, szertárfőnök. (Temesvár.) Hivatalos állása által megkivánt értelmi fokozat feltétlenül megkivánja, hogy legalább annyi műveltséggel rendelkezzen, mint egy vasuti munkás. Ha ön megtámadja azt a vasuti altisztet, aki részt vesz a vasuti munkások értekezletén, mint a munkások szövetségének a tagja és csupán azért támadja meg, mert „*leereszkedett*” a vasuti munkássághoz. Szertárfőnök ur, az ön intelligenciájától bárki elvárhat annyit, amennyit a munkásától elvárhat. Mi, a munkások, ember és ember közt nem teszünk különbséget azért, mert az illető kormos zubbonyt visel vagy aranyzsinóros blúz. A főnök ur is megtanulhatta velünk együtt az elemi iskolában, hogy az embert nem a ruha teszi. Ha főnök ur gyermek volna, szívesen vállalkoznánk az elemi ismeretek betanítására, de engedje meg, felnőttek oktatására — ha azok a felnőttek éppen az oktatásukkal törnek ellentünk — nem vállalkozunk, mert — higye meg — nekünk jól esik tapasztalunk azt, hogy a magát felettünk képzelő társadalmi rétegben éppen az hiányzik, a mi nálunk meg van, az intelligenciának az a foka, amelyről a társadalmi pozíciójával kérkedő embert megvetjük. És ebből érthet az ön helyettese, Lengauer ur is. A mi szervezkedésünknek, a mi haladásunknak az útjában az ostoba pöffeszkedés nem gát, nem akadály, legfeljebb olyan uton-utfélen heverő valami, amit az ember szívesebben kikerül, mint rálép.

Peczolt-Pál Lajos, ny. p. u. (Budapest.) Most nevezték ki önt szolgának és ezt a jó szerencsét azzal akarja meghálálni, hogy a szervezett munkásokat denuncálja; alattomos furfanggal igyekezik azon, hogy a kocsitisztítókat megbüntesse a besugásra hallgató többség. Hát csak tegye. Ezzel bizonyítja be, hogy ön csakugyan — szolgálta, a saját egyéni érdekeinek nyomorult szolgálja, aki csuszás-mászás, besugás, aljas denunciació árán akarja kiérdemelni azt, amit becsületes munka árán, saját munkástársainak megbecsülése mellett kiérdemelhetne.

Felelős szerkesztő: **Faragó Dezső.**

Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet**

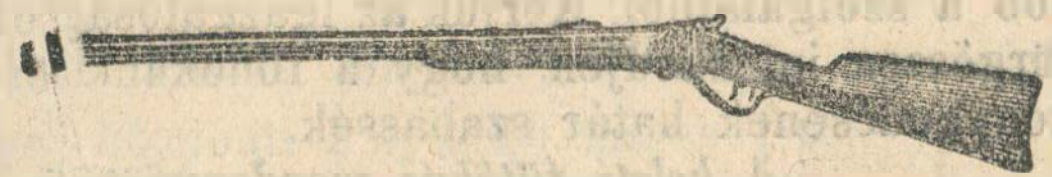
Világosság könyvnyomda r.-t. Budapest, Nyár-utca 1.

HIRDETÉSEK.

Az e rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Iroda hirdetések részére:
Eötvös-utca 34, földszint 2.

Vadászfegyverek.

Serfés, golyós, egy-, két- és háromcsövű fegyverek, revolverek, flóbertek.

Különösen elsőrangú gyártmányok.

== Rendkívül dus választék. ==

AUFRECHT ÉS GOLDSCHMIED

Budapest, VI., Eötvös-utca 32/a szám.

== Képes fegyverárjegyzék ingyen és bérmentve. ==

Csekély

havi részletfizetésre.

Segíts magadon!

Ha nagy fájdalmakat is érez, ha gyenge és kimerült, ha álmatlan, feledékeny, lehangolt, ha minden csekélység kihozza sodrából, felizgatja, ha kedélyhangulata minden ok nélkül váltakozik, ha saját gyengesége, képtelensége folytán kétségbeesés is környékezi — ne csüggedjen el. Ne nézze tétlenül, miképp fogy testi és szellemi ereje, ne engedje a gyengeséget urrá lenni szervezetében, ne tűrje, hogy a betegség csirái oda befészkelődjenek. Segítsen magán. Alkalmazza az ily bajok ellen a legjobb és legbiztosabb gyógyítószert: a villamosságot, m. p. annak legsikeresebb alakját, az

„Elektro-Vitalizer“-t.

Ez megszabadítja a fentemlített bajoktól, ez meggyógyítja Önt, ha fejfájásokban, szédülésben, ideges-, gyomor-, bél-, szív-, vese- és hólyagzavarokban szenved, ha csúszos, köszvényes fájdalmak gyöttrik. Ha ezen hirdetést beküldi, készséggel elküldjük Önnek a

„Modern Villamos Gyógymód“-ról

szóló 64 oldalas illusztrált könyvecskénket **díj- és portómentesen.**

Zárt borítékban is hajlandók vagyunk Önnek elismert, legjobb villamos-gyógymódunkat bármikor bemutatni.

Szelvény egy ingyen könyvre.

Az „ELEKTRO-VITALIZER“ orv. rendelőintézet Bpest, Károly-körut 2, félem. 42.

Kérem küldjék meg nekem a művet a „Modern Villamos Gyógymód“-ról ingyen és bérmentve, zárt borítékban.

Név.....

Cím.....

„ELEKTRO-VITALIZER“

orvosi rendelő-intézet

Budapest, IV., Károly-körut 2. sz., félem. 42.

Csekély havi részletfizetésre.

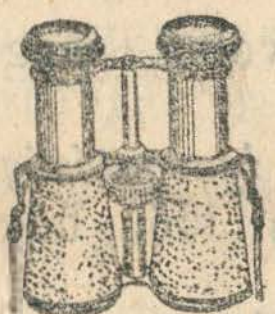
Felette mérsékelt árakon.

Hegedűk,
elsőrangú gyártmányok, mesterhegedűk után készített brácsák és csellók stb.

Önműködő és forgatható hangszerekacéllemezekkel. Automaták.

Valódi párisi színházi látcsövek.

GITERÁK
mindenféle rendszerben és kiviteben. Mando-linák, gitárok harmonikák a legkülönbözőbb árakon.

Grammofonok, melyeknek legkiválóbb minőségű szavatolunk. Dus választék tartós lemezekben. Fonográfok 20 K.-tól feljebb.

Aufrecht és Goldschmied

BUDAPEST, VI. kerület,
Eötvös-utca 32/a. szám.

Képes hangszer- vagy látószárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Kimutatás

A 20. m. kir. szabadalm. osztálysorsjátékban körülbelül 5 hónap alatt a következő

nyeremények

kérülnek kisorsolásra:

16 millió 457.000

korona összegben.

Legnagyobb nyeremény esetleg

1,000.000

1	à	600.000
1	à	400.000
1	à	200.000
2	à	100.000
2	à	90.000
2	à	80.000
2	à	70.000
2	à	60.000
1	à	50.000
3	à	40.000
3	à	30.000
6	à	25.000
9	à	20.000
13	à	15.000
44	à	10.000
61	à	5.000
22	à	3.000
475	à	2.000
961	à	1.000

A hatványozásokról a kisorsolási rendszerről a 500, 300, 200, 170, 150, 100, 80 és 40 korona.

ÉRTESÍTÉS.

Ezennel tudomásul adjuk, hogy a következő 20. magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték I. osztályának sorsjegyei már kiadattak és nálunk kaphatók.

Az alant álló készletünket képező számok közül szíveskedjék választani és nálunk megrendelni.

Az új 20. magyar kir. osztálysorsjáték oldaltálló jegyzék szerint hatalmas összegben

16 millió 457.000 korona készpénzt

nyújt nyereményekben, mely rövid 5 hónap alatt a játékban résztvevők között lesz biztosan kisorsolva.

A hét melyik napja bir Önre nézve különös jelentőséggel?

Rendeljen nálunk olyan sorsjegyszámot, mely azon nap mellé van jegyezve, amelyen különös eseménynek részese volt!

Vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
65842	64204	64473	83305	58238	55347	46492

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

$\frac{1}{8}$ eredeti sorsj. 1.50, $\frac{1}{4}$ eredeti sorsj. 3.—, $\frac{1}{2}$ eredeti sorsj. 6.—, $\frac{1}{1}$ sorsj. 12.— korona.

Nagybecsű megbízóinkat tisztelettel kérjük, hogy megrendeléseikkel lehetőleg minél előbb, legkésőbb azonban folyó évi május hó 1-ig szíveskedjenek bennünket megtisztelni, mert ezen számok könnyen elkelhetnek.

TÖRÖK A. és Tsa

bankház R.-T. Budapesten.

Legnagyobb osztálysorsjegy-üzlet.

Központ: IV., Szervita-tér 3/c, saját palotánkban.

Fiókok:

Teréz-körut 46.

Muzeum-körut II.

Váci-körut 4.

Sürgőnycim: TÖRÖKÉK, Budapest.